

Arrest

nr. 302 397 van 28 februari 2023
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN
Gaarveldstraat 111
3500 HASSELT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het beroep dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat R. JESSEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben.

1.2. Verzoeker dient op 28 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 9 maart 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van een tolk die het Pashtou machtig is.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 9 mei 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnie Pasjtoen te zijn. U bent een moslim van soennitische strekking. U bent geboren in Chardahi, in het district Batikot, in de provincie Nangarhar. U hebt twee broers en twee zussen. U zat in de vijfde graad en ging tot uw vertrek naar school. U werkte ook als herder en kwam zo in contact met de arbaki (lokale politie). U bracht namelijk sporadisch melk en yoghurt naar de checkpost. Op een dag vroegen ze u om bij hen te komen werken. Er werd u voorgesteld nachtshiften te doen en als herder een oogje in het zeil te houden doorheen de dag. U ging hiermee akkoord. U werkte tot aan uw vertrek, gedurende twee jaar en een paar maand, als arbaki en hield zich drie uur per nacht bezig met het bewaken van de checkpost.

Zo'n drie tot drieënhalf jaar geleden werd u aangesproken door drie dorpelingen, waaronder twee die behoren tot de familie die in het huis naast u woonden. Zij vroegen u lid te worden van de taliban. U stemde in, maar ging direct erna naar een checkpost in de buurt om aan de lokale politie te vertellen wat er net gebeurd was. Hierop werden de drie talibanleden gearresteerd en kregen zij een gevangenisstraf. Vijf of zes maanden nadat zij waren gearresteerd kwamen hun zussen en moeders naar uw huis. Ze kwamen u waarschuwen voor wat er zou gebeuren mochten hun familieleden vrijkomen. Zij hadden namelijk tegen hen gezegd van plan te zijn u te vermoorden.

De vooravond van uw vertrek uit Afghanistan was u met uw broer SH en zo'n 25 schapen aan het wandelen. U zag de taliban een bom plaatsen langs de kant van de weg. U liep naar de dichtstbijzijnde checkpost, op zo'n vijf à tien minuten wandelen, en waarschuwde de mensen in de checkpost voor de bom. Er vond een vuurgevecht plaats waarbij één talibanlid werd gedood. Diezelfde avond belde één van de dorpsoudsten naar uw vader om te zeggen dat de taliban u gingen meenemen. De dorpsoude raadde u aan het land te verlaten. Diezelfde avond nog vertrokken u en uw broer, SH, naar Kaboel en verlieten jullie Afghanistan. Diezelfde avond kwamen de taliban langs en sloegen ze uw vader.

U verliet Afghanistan eind april 2021 en bereikte België op 27 september 2021. Een dag na uw binnenkomst diende u een verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde 16 jaar oud te zijn bij binnenkomst. Een paar dagen na uw vertrek kwamen de taliban opnieuw langs om te vragen waar u was. Een week na uw vertrek ontving uw familie een dreigbrief van de taliban. Begin 2023 ontving uw familie nog twee dreigbrieven. Na de machtsovername zijn de door uw toedoen opgesloten talibanleden vrijgelaten. Eind december 2021 hebben zij uw vader geslagen. Bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw onderzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw taskara, een werkbadge, een werkcontract, een werkcertificaat en drie dreigbrieven.

B. Motivering

Hoewel u bij aankomst in België verklaarde minderjarig te zijn, bleek uit de resultaten van een medisch leeftijdsonderzoek in het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven) dat u in werkelijkheid ouder was dan 18 jaar toen u België bereikte. Uw leeftijd werd er geschat op minstens 23 jaar, waarbij vermeld werd dat deze waarschijnlijk nog hoger ligt. Deze test werd zo'n drie weken na uw binnenkomst in België uitgevoerd. Bijgevolg wordt u niet beschouwd als minderjarige en kunnen er op basis van uw leeftijd geen bijzondere steunmaatregelen worden toegekend.

U maakte verder géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden zouden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier merkt het CGVS op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gedood vreest te worden door de taliban. U slaagde er niet in deze vrees aannemelijk te maken.

Er moet ten eerste worden gewezen op uw valse verklaringen omtrent uw leeftijd. Zo zei u bij binnenkomst 16 jaar oud te zijn, terwijl uw leeftijd in werkelijkheid minimaal zeven jaar hoger lag. Geconfronteerd met deze vaststelling zei u eerst hier niets over kwijt te willen (NPO, p.3). Even later verklaarde u gelogen te hebben omdat u bang was gedeporteerd te worden naar Oostenrijk (NPO, p.4). Van een verzoeker om internationale bescherming kan echter verwacht worden dat hij van bij aanvang waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit en dat hij op elk moment medewerking verleent aan het land waar hij bescherming heeft aangevraagd. Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Europese en Belgische asielinstanties te misleiden doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Ten tweede kan er geen geloof gehecht worden aan uw tewerkstelling als arbaki in Afghanistan. Zo is het erg opvallend dat u hier tot aan het persoonlijk onderhoud bij het CGVS niets over hebt gezegd. Wanneer u werd gevraagd waarom, zei u dat u tegen de asielinstanties had gezegd minderjarig te zijn en dus niets kon zeggen over uw werk als arbaki, aangezien men van meerderjarige leeftijd moet zijn om die job uit te voeren (NPO, p.4). Hierover moet worden opgemerkt dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) zo'n vijf maanden na het leeftijdsonderzoek plaatsvond en dat er dus toen al was vastgesteld dat u meerderjarig was. Bijgevolg kon u bij de DVZ vrijuit praten over uw tewerkstelling als arbaki. Dat u dit niet hebt gedaan zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen over die tewerkstelling sterk op de helling. Verder is het erg opmerkelijk dat u zelf expliciet verklaarde nooit een opleiding tot arbaki gevolgd te hebben, het werd u zelfs twee keer gevraagd, maar u wel een opleidingscertificaat voorlegt (NPO, p.6 en NPO, p.13). In het certificaat staat dat u vier weken lang een opleiding voor de lokale politie hebt gevolgd en dat u hiermee begon op 27.07.1396, wat in de gregoriaanse kalender overeenkomt met 19 oktober 2017. Het contract dat u voorlegde heeft als startdatum 23.07.1396, dus 15 oktober 2017 in de gregoriaanse kalender. Dit is opmerkelijk. Volgens uw verklaringen hebt u de job als arbaki twee jaar en een paar maanden gedaan en bent u twee jaar voor uw interview bij het CVGS, dat plaatsvond op 9 maart 2021, vertrokken uit Afghanistan (NPO, p.4-5). Eén dag na uw aankomst in België, op 28 september 2021, verklaarde u dat u ongeveer vijf maanden voordien was vertrokken uit Afghanistan (Fiche Mineur, p.3). Als we uw verklaringen volgen, zou u dus rond april 2021 zijn vertrokken uit Afghanistan en bijgevolg begin 2019 gestart zijn als arbaki en dus niet in het najaar van 2017. De vaststelling dat de door u voorgelegde documenten niet overeen komen met uw verklaringen doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw tewerkstelling als arbaki.

Verder is het opmerkelijk dat u eerst verklaart de job als arbaki doorheen de nacht te hebben gecombineerd met naar school te gaan doorheen de dag. U was namelijk 13 jaar oud toen u startte met school en zat in de vijfde graad wanneer u vertrok. U gaf daarbij expliciet aan dat u tot aan uw vertrek uit Afghanistan naar school ging (NPO, p.5). Later in het persoonlijk onderhoud, wanneer gepolst werd naar bepaalde door u genomen voorzorgsmaatregelen nadat u uw burens had laten arresteren, verklaarde u doorheen de nacht te hebben gewerkt als arbaki en "niets specifiek" te hebben gedaan doorheen de dag (NPO, p.16). Dit valt evenwel niet te rijmen met de verklaringen die u voordien had afgelegd. Dat u inconsistente verklaringen aflegt over uw dagbesteding doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw tewerkstelling als arbaki.

Tenslotte is het opvallend dat u maar drie uur per nacht in de checkpost werkte, maar daar dan wel 10.000 AFA per maand voor kreeg (NPO, p.6). Uit informatie die het CGVS ter beschikking heeft en die is toegevoegd aan uw dossier, blijkt dat het totale maandloon voor een wachter 10.050 AFA bedroeg. Dat u hetzelfde bedrag kreeg voor een werkweek van 21 uur is weinig plausibel (NPO, p.6). Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw tewerkstelling als arbaki in Afghanistan. Dit zet uw algemene geloofwaardigheid sterk op de helling.

Voorts kan er geen geloof gehecht worden aan de poging tot rekrutering door uw burens die u vervolgens verklikt heeft. Uw verklaringen hierrond zijn uitermate vaag te noemen. Zo zei u eerst dat de mensen die u verklikt had niet van uw dorp waren, maar dat ze naar uw dorp kwamen en er wilden blijven. U vond dit verdacht en "dus zei u het" (NPO, p.12). Hierover doorgevraagd zei u dat ze naast u kwamen wonen en na drie dagen vroegen of u wilde werken voor de taliban (NPO, p.12). Later in het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd waarom uw burens tegen u zouden zeggen dat ze lid waren van de taliban, aangezien dit toch risico's inhield, uw dorp was namelijk in handen van de overheid (NPO, p.8). Hierop zei u ineens dat ze alle drie familie van elkaar waren en dat twee ervan al meer dan acht jaar burens van u waren. Ze woonden daar al zo'n anderhalf jaar niet meer, maar kwamen wel om de drie à vier maanden op bezoek (NPO, p.19). Dat u eerst zei dat zij niet van uw dorp waren en dus liet uitschijnen dat u ze niet kende, om erna te verklaren dat u ze wel goed kende en dat ze al jaren naast u woonden, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over die personen. Hiermee geconfronteerd zei u dat het misschien een misverstand was en dat ze ergens anders leefden, maar hun families kwamen bezoeken (NPO, p.20). Dit is echter geen verschoning voor de vaststelling dat u vage en inconsistente verklaringen aflegde over de personen die u hebt verklikt. Verder dient te worden opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat er één persoon gearresteerd werd toen de overheid een inval deed in de woning van uw burens (vragenlijst CGVS, vraag 5). Bij het CGVS had u het echter telkens over drie personen die werden gearresteerd (NPO, p.15). Ook is het opmerkelijk dat u bij de DVZ zei dat u van spionage werd beschuldigd door uw buur nadat er iemand in diens huis gearresteerd werd, terwijl u bij het CGVS verklaart dat u uw burens effectief verklikt heeft bij de lokale politie en dat die actie er kwam op basis van uw informatie (NPO, p.12). U werd er dus niet alleen van beschuldigd, u hebt het ook effectief gedaan. Dat u dit gegeven volledig onvermeld liet bij de DVZ toont andermaal aan dat uw verklaringen van weinig consistentie getuigen.

Verder sprak u zichzelf tegen wanneer het ging over de pro-taliban attitudes van uw burens. Wanneer u werd gevraagd of het openlijk positief praten over de taliban niet zorgde voor problemen voor uw burens,

zei u dat ze niet zeiden dat ze bij de taliban waren (NPO, p.20). Gevraagd of dit dan niet verdacht overkwam, zei u dat het niet duidelijk was voor u en dat iedereen over de taliban kan praten. Ook zei u dat sommige mensen zich positief uittieten over de taliban, maar dat dit niet betekent dat ze er ook effectief toe behoren (NPO, p.20). Wat later, toen u werd gevraagd of u in het verleden al enige indicaties had gegeven dat u zelf talibangezind was, zei u ineens dat aangezien ze (uw burens) altijd positief praatten over de taliban, u wel vermoedde dat ze bij de taliban zaten (NPO, p.20). Dat u eerst zegt dat het niet is omdat iemand zich positief uitlaat over de taliban dat ze er dan ook toebehoren maar daarna zelf zegt dat dit net de reden was waardoor u hen verdacht vond, doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts is het weinig aannemelijk dat de familieleden van de door u opgesloten talibanleden naar uw huis zijn gekomen om u te waarschuwen dat uw leven in gevaar was. Hierover verklaart u dat de zussen en moeders van degene die waren gearresteerd zo'n vijf à zes maanden na de feiten u kwamen waarschuwen (NPO, p.15). Ze zeiden dat hun zonen en/of broers hadden gezegd dat ze u gingen vermoorden als ze zouden worden vrijgelaten (NPO, p.15). Het is allereerst opmerkelijk te noemen dat de familieleden van de door uw toedoen opgesloten talibanleden u komen waarschuwen. Ze dwarsboomden op die manier de plannen van hun eigen familieleden en gaven u zo de tijd en de ruimte om u hierop te kunnen voorbereiden. Nog opmerkelijker is dat u dit niet hebt gedaan. Zo zei u dat u niets specifiek deed voor uw veiligheid aangezien ze in de gevangenis zaten (NPO, p.15). Geconfronteerd met het feit dat andere talibanleden u wel zouden kunnen benaderen, zei u doorheen de nacht uw werk als arbaki uit te voeren en in de dag niets specifiek te doen (NPO, p.15). Dit is echter geen antwoord op de vraag en is bovendien geen verklaring voor de vaststelling dat u en uw familie geen voorzorgsmaatregelen hebben getroffen.

Verder kunnen er vraagtekens gezet worden bij uw verklaringen omtrent de door u vrijdelde bomaanslag. Zo is de nonchalante werkwijze van de taliban erg opvallend. U verklaarde immers dat de lokale politie sterk aanwezig was in uw dorp, er waren namelijk zeven à acht checkpoints in uw regio (NPO, p.8). Over de taliban verklaarde u dat zij soms naar uw dorp kwamen, meestal 's avonds of in de nacht (NPO, p.9). Zij kwamen dan om belastingen te innen, mensen te vermoorden of om bommen te plaatsen (NPO, p.9). Hoe vaak ze kwamen wisselde tussen wekelijks en maandelijks (NPO, p.9). Over het incident met de bom verklaarde u dat u terugkwam met uw vee in de vooravond en de taliban in de grond zag graven op de algemene weg (NPO, p.16). U kon hen identificeren als taliban aan de hand van hun machinegeweren en uiterlijk (NPO, p.17). Dat de taliban een actie ondernamen wanneer het nog niet donker was langs een weg waar normaal gezien veel auto's passeren, is dan ook opmerkelijk in het licht van de door u geschetste context (NPO, p.16). Nog opmerkelijker is de vaststelling dat er weinig moeite werd gestoken in het verbergen van hun plannen en identiteit. Hierover zei u dat u duidelijk kon zien dat het taliban waren en dat u terwijl u en uw broer voorbij wandelden, zag dat ze in de grond aan het graven waren (NPO, p.16-17). Er stonden wel mensen de wacht te houden, maar toch zag u duidelijk wie ze waren en wat ze aan het doen waren (NPO, p.16). Dat de taliban klaarblijkelijk geen moeite deden om het plaatsen van een bom te verbergen in gebied waar de overheid sterk staat, is erg opvallend en doet twifelen aan uw verklaringen hierover.

Voorts zijn uw verklaringen rond wat er gebeurde nadat u de taliban had gezien opmerkelijk te noemen. Zo verklaarde u te zijn beginnen lopen wanneer u de taliban zag, uw kleine broer liet u achter met 25 schapen, en toen u bijna bij de checkpost was aangekomen, riep u luid dat de taliban een bom aan het plaatsen waren (NPO, p.17). De taliban hoorden u ook schreeuwen, waarop er dan een vuurgevecht uitbrak (NPO, p.17). Dit vuurgevecht duurde zo'n 20 minuten. Gevraagd waar uw broer op dat moment was, zei u dat hij sneller was beginnen te wandelen en dat hij bij u arriveerde wanneer het schieten begon (NPO, p.18). Dat uw kleine broer al (snel)wandele met 25 schapen ongeveer even snel arriveerde als u, alleen en rennend, is weinig aannemelijk. Verder is het zeer opmerkelijk dat iemand die al twee jaar voor de lokale politie werkt zo onprofessioneel te werk gaat bij het zien van een verdachte actie van de taliban en hierdoor niet alleen zijn collega's in gevaar brengt, maar ook zijn kleine broer. Dit gedrag strookt niet met wat men kan verwachten van iemand die al even werkt bij de lokale politie.

Ook is het zeer opmerkelijk dat u verklaarde dat uw broer, SH, samen met u het land heeft verlaten, maar dat u hier nooit iets eerder over hebt gezegd. Bij de DVZ verklaarde u dat hij nog steeds in Chardahi woonde, iets wat u overigens bevestigde aan het begin van het persoonlijk onderhoud (verklaring DVZ, vraag 17; NPO, p.3). Hierover doorgevraagd zei u dat jullie samen zijn vertrokken, maar elkaar zijn kwijtgeraakt aan de grens met Turkije waar hij nu nog steeds verblijft (NPO, p.18). Gevraagd waarom u dit niet eerder had verteld, zei u dat het u niet gevraagd is geweest (NPO, p.18). Wanneer u daarop werd geconfronteerd met uw verklaring bij de DVZ, zei u ineens dat u het hen wel had gezegd dat hij samen met u aan de (Turkse) grens was (NPO, p.18). Hier kan weinig geloof aan gehecht worden, zeker omdat u aan het begin van het persoonlijk onderhoud bevestigde dat uw broers en zussen nog bij uw ouders woonden in Afghanistan (NPO, p.3). De bovenstaande vaststellingen doen verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Verder moet worden opgemerkt dat de datum van de tweede en derde dreigbrief niet overeenstemmen met uw verklaringen. Zo verklaarde u dat de eerste dreigbrief één week na uw vertrek werd gestuurd en dat uw familie de andere twee brieven vrij recent heeft ontvangen (NPO, p.13). Ze zouden één tot anderhalve maand geleden zijn verstuurd, zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud op 9 maart 2023 (NPO, p.14). Uit analyse van die documenten blijkt dat dit niet het geval is. De datum op de tweede dreigbrief komt overeen met 24 mei 2021, wat ongeveer een maand na uw vertrek is. Dreigbrief drie dateert dan weer van 10 augustus 2022. Dat uw verklaringen niet overeen komen met wat er op de brieven staat doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen met de taliban. Verder hebt u niet kunnen verklaren waarom de taliban zo veel tijd tussen de brieven zouden laten. Gevraagd naar een reden, zei u dat u het niet wist en dat ze gedurende een jaar tot anderhalf jaar elke keer aan uw vader vroegen waar u was en erna die brieven hadden gestuurd (NPO, p.22). Het is echter weinig aannemelijk dat de taliban nog zo lang na de feiten brieven zouden uitsturen. Ook is het volgende relevant. Uit aan uw dossier toegevoegde objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

De overige door u ter staving van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. Uw taskara bevat enkel uw identiteitsgegevens die niet meteen worden betwist. Omtrent uw werkbadge, werkcontract en opleidingscertificaat is het volgende relevant. Documenten hebben louter een ondersteunende functie en kunnen enkel geloofwaardige verklaringen kracht bijzetten. Echter, in uw geval werd hierboven vastgesteld dat uw verklaringen over uw tewerkstelling als arbaki geenszins geloofwaardig zijn. Bijgevolg hebben deze documenten dan ook geen bewijswaarde.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de

omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berymbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde

van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat

een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurige geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden

vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het

is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 18 januari 2024 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments”, 4 november 2022;
- EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, januari 2023;
- EUAA, “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus , januari 2022;
- EASO, “Afghanistan Country Focus”, januari 2022;
- EASO, “Afghanistan Country Focus”, december 2023;
- EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020;
- EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”, juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023.

Verzoeker heeft op 23 januari 2024 een aanvullende nota ingediend waarbij hij repliceert op de aanvullende nota van verweerder.

Bij het verzoekschrift is een rapport toegevoegd, met name Nansen Note 3-22, “Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico’s bij terugkeer.”

3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: de Vluchtelingenconventie), van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Het aan de Raad voorgelegd administratief dossier en de uitvoerig gemotiveerde bestreden beslissing leren de Raad dat verweerder deze beslissing deugdelijk heeft voorbereid en dat hij met de vereiste nauwkeurigheid een onderzoek doorvoerde. Een schending van de aangevoerde beginselen van behoorlijk bestuur kan niet worden vastgesteld.

Verzoeker stelt verder in wezen dat verweerder zijn relaas niet deugdelijk onderzocht en niet op grond van een correcte feitenvinding tot het besluit kwam dat hem geen internationale beschermingsstatus kan worden toegekend.

4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker houdt in eerste instantie voor dat verweerder onterecht besloot dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet. Ten eerste wijst hij erop dat hij zelf de valse verklaringen over zijn leeftijd heeft rechtgezet omdat hij bang was gedeporteerd te worden naar Oostenrijk. Hij acht het onredelijk van verweerder om deze valse verklaringen te beoordelen als dat dit gegeven afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid. Verzoeker volhardt ook in zijn verklaringen over zijn tewerkstelling als arbaki en de problemen die hij ondervond met de taliban. Verzoeker meent dat hij samenhangende en aannemelijke verklaringen heeft afgelegd.

De Raad merkt op dat artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:

[...]

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

In casu heeft verweerder vastgesteld dat verklaringen die verzoeker, met het oog op het verwerven van een internationale beschermingsstatus, aflegde ongeloofwaardig zijn en de door hem aangebrachte stukken niet toelaten anders te oordelen.

Vooreerst stelt de CGVS vast, na medisch onderzoek, dat verzoeker niet 16 jaar oud is, zoals hij verklaarde bij binnenkomst maar dat zijn leeftijd minimaal 7 jaar hoger ligt. De Raad treedt de CGVS bij dat van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij van bij aanvang waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit en dat hij op elk moment medewerking verleent aan het land waar hij bescherming heeft aangevraagd. Het feit dat hij loog omdat hij vreesde te worden geparatrierd naar Oostenrijk doet aan het voorgaande geen afbreuk.

Verzoeker verklaarde voor de arbaki te werken, gedurende twee jaar en een paar maanden, tot aan zijn vertrek. Hij hield zich drie uur per nacht bezig met het bewaken van de checkpost.

Na lezing van het administratief dossier, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn tewerkstelling voor de arbaki, gelet op de vele incoherenties en onaannemelijkheden in zijn relaas. De commissaris-generaal stelt onder meer vast dat:

- verzoeker niets vertelde over zijn tewerkstelling bij de arbaki tot aan het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Zijn uitleg omdat hij gezegd had minderjarig te zijn is niet relevant aangezien er reeds was vastgesteld dat hij meerderjarig was tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken;
- verzoeker verklaarde tot 2 maal toe geen opleiding tot arbaki te hebben gevolgd terwijl hij wel een opleidingscertificaat voorlegt waaruit blijkt dat hij vier weken lang een opleiding voor de lokale politie zou hebben gevolgd. Ook de periode dat verzoeker verklaarde tewerkgesteld te zijn voor de arbaki stemt niet overeen met het contract dat hij voorlegde en als startdatum 15 oktober 2017 vermeldt. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zou gestart zijn met de tewerkstelling begin 2019 en niet op 15 oktober 2017;
- verzoeker legde inconsistente verklaringen af over zijn dagbesteding, waar hij eerst verklaarde overdag naar school te gaan en nadien verklaarde doorheen de nacht te hebben gewerkt als arbaki en “*niets specifiek*” te hebben gedaan doorheen de dag;
- verzoeker verklaarde drie uur per nacht in de checkpost te werken maar daar dan wel 10.000 AFA per maand voor de krijgen terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat het totale maandloon voor een wachter 10.050 AFA bedroeg. Verzoeker kreeg bijgevolg voor een werkweek van 21 uur hetzelfde bedrag, wat de CGVS weinig plausibel lijkt.

Verzoekers betoog dat hij volhardt in zijn verklaringen volstaat niet om aannemelijk te maken dat hij tewerkgesteld was voor de arbaki. Er kan derhalve slechts worden geoordeeld dat, nu zijn verklaringen niet uniform zijn en het aangebrachte stuk ‘opleidingscertificaat’ niet in overeenstemming te brengen is met zijn verklaringen, er geen geloof kan worden gehecht aan zijn tewerkstelling voor de arbaki. De vaststelling dat verzoekers bewering dat hij tewerkgesteld was voor de arbaki niet geloofwaardig is en geen steun vindt in bewijskrachtige stukken volstaat op zich om te concluderen dat zijn vrees om te worden vervolgd door de taliban omwille van zijn tewerkstelling voor de arbaki geen feitelijke basis heeft.

In de aanvullende nota van 23 januari 2024 voert verzoeker aan dat hij een risico loopt omwille van zijn verwesterd profiel. Hij wijst erop dat hij al sinds 2021 in België aankwam, op jonge leeftijd. Hij verwijst naar zijn integratie en hij heeft zijn waarden en normen hiernaar aangepast. Hij heeft taallessen gevolgd en is tewerkgesteld. In dit verband merkt de Raad op dat verzoeker zijn verklaringen niet ondersteunt met bewijsstukken.

Uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt blijkt heden bovendien niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een geprononceerde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat hij een specifiek risicoprofiel heeft dat zou toelaten te besluiten dat hij toch een ernstig risico loopt om te worden vervolgd.

Door te verwijzen naar zijn verblijf in België, zijn jonge leeftijd en de taallessen en tewerkstelling, waarvan hij overigens geen stukken bijbrengt, toont verzoeker niet aan dat hij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden. Hij toont hiermee evenmin aan dat hij verwesterd is of in zijn land van herkomst als verwesterd zal worden beschouwd.

Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in West-Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening,

kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen.

De Raad merkt ook op dat verzoeker, volgens zijn verklaringen, werd geboren en opgroeide in Afghanistan, dat hij afkomstig is uit een dorp waarin de taliban, reeds voor zijn vertrek, aanwezig waren, dat hij op volwassen leeftijd – en dus toen hij reeds voor een belangrijk deel was gevormd door de samenleving waarin hij opgroeide – naar Europa reisde, dat hij minder dan drie jaar in West-Europa verblijft en dus niet zo maar kan worden aangenomen dat hij zich bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt.

Verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen.

Verzoekers betoog over zijn vrees als afvallige gezien te worden bij terugkeer naar Afghanistan, kan niet anders doen besluiten. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat hij in zijn individuele omstandigheden in geval van terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als zijnde besmet door de Westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en in die zin riskeert vervolgd te worden. Uit de landeninformatie blijkt niet dat voor elke Afghaan die terugkeert louter omwille van zijn verblijf in het buitenland een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen noch dat elke Afghaan louter omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen heeft overschreden. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit het tegendeel kan blijken. Verder stelt de Raad vast dat uit het voorgaande is gebleken dat hij geen geloofwaardige problemen met de taliban voor zijn vertrek uit Afghanistan heeft aannemelijk gemaakt zodat hij evenmin aannemelijk maakt dat hij omwille van problemen uit het verleden in de negatieve aandacht van de taliban zal komen te staan in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot de conclusie dat hij onder het toepassingsgebied van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt.

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

In wat kan worden beschouwd als een tweede onderdeel van zijn middel houdt verzoeker voor dat verweerder op incorrecte gronden of op onredelijke wijze tot het besluit kwam dat hem de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan worden toegekend.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Verzoeker betoogt dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat hij inmiddels verwesterd is. Hij vreest dat de taliban hem weldegelijk zullen beschouwen als afvallige. Verzoeker wijst op de perceptie van de Afghaanse bevolking die hem als verwesterd kan zien, wat verder gaat dan de vraag of hij zich terug kan aanpassen aan de Afghaanse normen en waarden. Verzoeker wijst tevens naar het rapport Nansen waaruit blijkt dat rekening moet worden gehouden met de mensenrechtensituatie in Afghanistan en het feit dat het momenteel moeilijk is om betrouwbaar bewijsmateriaal te verzamelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

De commissaris-generaal heeft terdege vastgesteld dat verzoeker in gebreke blijft enig bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze bevindingen worden door verzoeker niet betwist en vinden steun in het administratief dossier. Verzoeker brengt met de verwijzing naar algemene landeninformatie *in casu* en het feit dat hij verwesterd is, geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

De Raad is er zich van bewust dat verzoeker nog jong was toe hij vertrok doch verzoeker laat na om *in concreto* aan te tonen dat zijn louter verblijf in België sinds 2021 hem dermate zou hebben verwesterd dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan en zich opnieuw zou kunnen aanpassen aan de aldaar geldende normen en waarden, zoals thans vormgegeven door de taliban. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt alleszins dat verzoeker nog een familiaal netwerk heeft in Afghanistan, met wie hij nog regelmatig contact onderhoudt (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 14, 22). Deze familieleden kunnen hem desgevallend informeren over de veranderingen in de sociale normen, ten gevolge van de machtsovername door de taliban. Verder blijkt dat verzoeker nog probleemloos kan communiceren met een tolk Pashtou.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering.

In zoverre in het verzoekschrift wordt opgeworpen dat er een gebrek aan informatie is inzake de huidige situatie in Afghanistan, wordt het volgende aangestipt. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker doet hierover niet anders denken.

Gezien het voorgaande kan niet worden besloten dat verweerder de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 of 48/7 van de Vreemdelingenwet of artikel 1 van de Vluchtelingenconventie heeft geschonden door te oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een internationale beschermingsstatus .

Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven.

Er is geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen.

Er kan niet worden besloten dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, heeft of dat hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet loopt.

5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

N. MOONEN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN